

bili ustvarjeni z nekim ciljem in s trdnim namenom – za Jezusa! Brez tega cilja bi zgrešili svoje življenje.

Jezusova dejavnost pri stvarjenju v Stari zavezi

V Pregovorih 8,22-24 + 30 piše [o Božji Modrosti, ki pa je Jezus sam, op. prev.] takole: **»GOSPOD me je imel v začetku svojih poti, pred svojimi pradavnimi deli. Bila sem zasnovana od vekomaj, od začetka, preden je bila zemlja. Bila sem spočeta, ko še ni bilo pravodovja, ko še ni bilo zbiralnikov, polnih vodá ... tedaj sem bila pri njem kot delovodja.«** Chraska je, kakor tudi Luther, uporabil besedo »delovodja«, ki prav tako kaže na Jezusovo izvajalsko delovanje pri stvarjenju. Vrstico 26 iz psalma 102 v Novi zavezi ponovno najdemo v Hebrejcem 1,10 in je tam prenesena na Jezusa: **»Ti, Gospod, si v začetku utemeljil zemljo in nebesa so delo tvojih rok.«**

Kako je Stvarnik naredil svoja dela?

Če vprašujemo, kako je Stvarnik naredil svoje stvarstvo, nam Sveto pismo razodene tele Stvarnikove metode:

- **po Božji besedi:** Psalm 33,6; Janez 1,1-4
- **brez izhodiščne snovi:** Hebrejcem 11,3
- **po Božji moči:** Jeremija 10,12
- **po Božji modrosti:** Psalm 104,24; Kološanom 2,3
- **po Božji volji:** 1. Mojzes 1,26; Razodetje 4,11
- **po Božjem Sinu:** Janez 1,1-4; Janez 1,10; Kološanom 1,15-17
- **po Jezusovih bistvenih značilnostih:** Matej 11,29; Janez 10,11.

Ti dejavniki so začeli delovati znotraj šest dni stvarjenja. Niso podvrženi naravoslovnemu dogajanju in so zaradi tega dojemljivi zgolj po veri. Današnji naravni zakoni urejujejo poteke v našem svetu; toda niso vzrok, temveč šele rezultat stvarjenja.

Kaj nam je dano v Jezusu Kristusu?

On je temelj, na katerem lahko gradimo svoje življenje. Neka banka za stanovanjska posojila in varčevanje dela

reklamo z geslom: »Na teh kamnih lahko zidate.« O Kristusu resnično lahko rečemo: »Na tem fundamentu lahko temeljite.«

V Kristusu ima vse svoj temelj: stvarjenje, Sveto pismo, vera, odrešenje, mir, upanje, pot k Očetu, cilj življenja.

Kristus je nepremakljiva trdna skala (1. Korinčanom 10,4), ob kateri se prelamljajo vsi od človeka izmišljeni sistemi. Če Bog pravi: **»Uničil bom modrost modrih«** (1. Korinčanom 1,19), potem se to dogaja ob Jezusovi skali. Ideologije, ateizmi in evolucijski sistemi se razbijejo ob njem. Tudi njihovi zastopniki bodo nekoč morali pripogniti svoja kolena pred tem Gospodom (Filipljanom 2,10), tudi če zdaj še tako silovito odklanjajo »načrtovalca«, »oblikovalca«, »stvarnika« in »odrešenika«.

Zakaj je evolucijska teorija tako nevarna?

Ne posreduje nam zgolj napačnega pogleda na svet, temveč nas pelje v brezupnost, kakor jo je nemški pisatelj Jean Paul zadeto opisal: »Ni Boga... Togi in molčeči nič! Mrzla večna nujnost! Noro naključje... Kako je vsak tako sam v daljni mrtvaški grobnici vesolja!«

Evolucijska teorija trdi, da lahko razloži ta svet brez stvarnika. Zaradi tega dosledno zapeljuje ljudi k ateizmu, z ateističnim pogledom pa po Jezusovem pričevanju pristanemo v peklu: **»Kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen«** (Marko 16,16). Nekateri skušajo evolucijo razložiti kot delovno metodo Boga. Če pa bi Bog ustvaril svet po evoluciji, potem

- ne bi bilo prvega človeškega para
- tudi ne bi bilo nikakega greha, ker je »agresija vztrajnik, ki poganja evolucijo« (Joachim Illies)
- potem bi Bog uporabil smrt kot sredstvo stvarjenja
- potem bi odrešenju po Jezusu, ki ga v primerjavi z grešnim Adamom imenujemo tudi »zadnjega Adama« (1. Korinčanom 15,45), bila odvzeta utemeljitev.

Te izjave dokazujejo, da tako imenovana »teistična evolucija« razpušča Sveto pismo v njegovih temeljih in ga

potemtakem zavrača. Zaradi tega lahko to napačno idejo do dna duše odklanjamo.

Osupljiva misel

Spoznali smo Jezusa kot Stvarnika vseh stvari. On je tisti, ki je bil od vekomaj in je kralj nebeskega kraljestva. Njemu je dana vsa oblast v nebesih in na zemlji (Matej 28,18). Mar lahko dojamemo naslednjo osupljivo misel? Mož na križu na Golgoti in Stvarnik tega sveta in vsega življenja sta ena in ista oseba! V svoji neizmerljivi ljubezni do nas se je dal križati in se ni branil, da bi nam bila odprta vrata v nebesa. Kdor to zavrže, izgubi vse: **»Le kako bomo ušli mi, če nam ni mar za tako veliko odrešenje?«** (Hebrejcem 2,3). Kdor ga sprejme, dobi vse: **»Kdor posluša mojo besedo in veruje njemu, ki me je poslal, ima večno življenje in ne pride v obsodbo, temveč je prestopil iz smrti v življenje«** (Janez 5,24). Prosite Gospoda Jezusa za odpuščanje vseh svojih grehov, da lahko obstanete v Božji sodbi, sprejmite ga kot svojega osebnega Stvarnika in Odrešenika ter pojdite za njim.

Direktor in profesor v pokoju
dr. inž. Werner Gitt

Naslov izvirne izdaje: Wer ist der Schöpfer?
Avtorjeva domača stran: www.wernergitt.de
Iz nemščine v slovenščino prevedel: Tim Oliver Wüster
Naslovna stran: Elise Christian

Missionswerk Bruderhand
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0 Fax: -19; Homepage: bruderhand.de
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de

Nr. 123-28: Slowenisch / Slovenian, 1st edition 2007

Kdo je Stvarnik?

Werner Gitt

Kdo je Stvarnik?

Svet, ki ga lahko opazujemo

Če pogledamo v svet živih bitij, bomo opazili načrte, ki so v zelo veliki meri naravnani na nekatere cilje: **glavač**, ki je sesalec, je tako opremljen, da se lahko potaplja 3000 metrov globoko, ne da bi poginil zaradi potapljajske bolezni, detel pa udarja z močnimi udarci v drevesno deblo, ne da bi pri tem utrpel možganski pretres.

Od polne **spособnosti organov** (npr. srca, jeter, ledvic) je v večini primerov odvisno življenje. Nerazviti organi in takšni, ki bi se šele razvijali ali bi bili napol razviti, so brez vrednosti. Kdor tukaj razmišlja v smislu darvinizma, mora vedeti: evolucija ne pozna nobene ciljne perspektive v smeri organa, ki bi pozneje nekoč deloval.

Veliko **ptic selivk** ima na razpolago avtopilota, ki jih neodvisno od vremena in dneva ter noči natančno pripelje do cilja. Prosenka recimo leti z Aljaske na Havaje, da tam prezimuje. Poraba energije 70 gramov maščobe za polet 4500 kilometrov je zelo natančno izračunana, in z 6,8 gramov rezerve je poskrbljeno za primer nasprotnega vetra.

Brodnik živi na zunanjem robu zavite apnenčaste lupine, katere notranjščina je razdeljena v pre-kate. Ti se v odvisnosti od vsakokratne globine potapljanja napolnjujejo s plinom, tako da žival venomer lebdi. Naše moderne podmornice proti temu učinkujejo nerodno in nebogljenost. Te živali se po navadi gibljejo v globinah približno 400 metrov, ponoči pa se dvigajo na globino 100 metrov.

Nekatere **mikroskopsko majhne bakterije** imajo vgrajene elektronske motorje, ki jih lahko s pomočjo protonov

poganjajo naprej in nazaj. Na tako nepredstavljivo majhnem prostoru reci in piši zgolj šest milijardink kubičnih milimetrov ima bacil koli šest takšnih motorjev, lastno elektrarno za proizvodnjo toka, računalniški sistem in ne majhno število kemičnih tovarn.

Vsaka **živa celica** je za desetiške potence bolj komplicirano in genialno oblikovana kakor vsak od človeka sestavljen stroj. V njej istočasno poteka tistoče urejenih in časovno medsebojno usklajenih kemijskih procesov.

V **molekulah DNA** živih celic je mogoče najti največjo človeku znano gostoto informacij. Koliko žepnih knjig bi lahko s pomočjo te tehnike shranjevanja spravili na glavico bučice, če bi ta bila sestavljena zgolj iz snovi DNA? Shranili bi lahko 15 bilijonov izvodov! Če bi jih položili drugega na drugega, bi dobili kup z višino 200 milijonov kilometrov, to pa ustreza več ko 500-kratni oddaljenosti od zemlje do lune (= 384 000 km).

V našem vesolju je približno **10²⁵ zvezd** (= enica s 25 ničlami). Nobeno človeško življenje ne zadostuje, da bi jih lahko prešteli. Če bi za štetje teh zvezd uporabili zelo hiter računalnik, ki lahko na sekundo izvede deset milijard računskih operacij, bi ta za to nalogo potreboval 30 milijonov let.

Če si ogledamo samo teh nekaj primerov, se vsak misleč človek začne vpraševati po izvoru vseh teh genialnih načrtov. Od mnogih sodobnikov sprejeta evolucija ni uporaben odgovor, ker vidi temelj vsega izključno v materiji – tudi tako obsežen kompleks informacij v celicah, dušo in zavest. Naravni zakoni informacije nam sami pravijo, da je informacija nekaj nematerialnega in da zaradi tega vedno potrebuje inteligentnega vir, torej začetnika, ki ima voljo. Inteligenca in modrost, ki se izražata v delih stvarstva, sta naravnost veličastni. Sklepanje iz del stvarstva na stvarjenjskega početnika je zato nujno. Vprašamo se lahko:

Kje najdemo zavezujoč odgovor?

V okviru naravoslovja je mogoče zgolj to, da raziskujemo resničnost prostora in časa, ki nas obdajata, z raznimi metodami merjenja in tehtanja. Tako lahko obravnavamo samo

»kako« ustvarjenega, ne pa »od kod«. Odgovor na drugo vprašanje je zunaj vsega človeškega naprezanja in ga zato lahko daje samo začetnik sveta sam. Božja beseda – Sveto pismo – nam že v svoji prvi vrstici daje ta odgovor: **»Na začetku je Bog ustvaril.«** To dobro ustreza zgornji zahtevi po inteligentnem viru.

Kdo je oseba Stvarnika?

Bog je bil pred vsem. Preden so bili prostor, čas in materija, je bil On tisti, ki je deloval. Če si ogledamo samo prvi stavek Svetega pisma, potem ta vzbuja vtis, kakor da bi bil Stvarnik samo Bog Oče. Odločilni namig, da ni zgolj On ta stvarnik, izhaja že iz poročila o stvarjenju: **»Naredimo človeka po svoji podobi«** (1. Mojzesova knjiga 1,26). Tudi Sveti Duh je udeležen; njegovo sodelovanje lahko razberemo iz druge vrstice poročila o stvarjenju: **»...duh Božji je vel nad vodami.«** Sveto pismo ne imenuje vsega naenkrat; pogosto nas informira korak za korakom. V Novi zavezi se vprašanje »kdo« natančneje razodene. Tako je po Prvem Pismu Korinčanom 8,6 Jezus Kristus jasno vključen v stvarjenje: **»Za nas je vendar en Bog, Oče, iz katerega je vse, mi pa zanj, in en Gospod Jezus Kristus, po katerem je vse in mi po njem.«**

Hebrejska beseda »Elohim« v 1. Mojzesovi knjigi 1,1 je množinska oblika za Stvarnika Boga. Ob vsakodnevnem dogodku si lahko ponazorimo stvarjenje s pomočjo pris-podob: peljemo se kot družina z avtom k prijateljem. Če se bliža čas povratka, rečem kot družinski oče: »Zdaj se

hočemo peljati domov.« Tudi če govorim v množinski obliki, to vendar pomeni: samo eden bo sedel za volanom in bo resnično vozil. Drugi družinski člani prav tako sedijo v avtu – torej tudi »peljejo« –, čeprav samo voznik aktivno uporablja volan, pedal za plin in zavore.

Ta medla slika nam lahko posreduje pogled, ki ga nam daje Sveto pismo na tistega, ki stvarjenje izvaja. Po Jezusu Kristusu je Bog ustvaril svet. Tako je to jasno povedano v Pismu Hebrejcem 1,2. Začetek Janezovega evangelija prav tako dokumentira, da ima vse, kar obstaja, svoj izvor v Jezusu: **»Vse je nastalo po njej [= po Besedi = po Jezusu] in brez nje ni nastalo nič, kar je nastalo«** (Janez 1,3).

Jezus Kristus je Stvarnik

O Jezusovem delovanju pri stvarjenju beremo naprej v Pismu Kološanom 1,16-17: **»Kajti v njem [= Jezusu Kristusu] je bilo ustvarjeno vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji, vidne in nevidne stvari, tako prestoli kakor gospostva, tako vladarstva kakor oblasti. Vse je bilo ustvarjeno po njem in zanj. On je obstajal pred vsemi stvarmi in v njem je utemeljeno vse.«** V vidnem, materialnem svetu, ni nič, kar ne bi bilo ustvarjeno po Jezusu. Ogromni kozmos z milijoni in milijoni galaksij, je tu prav tako vključen kakor tudi najbolj fini detajli v delovanju žive celice ali strukturna sestava atoma. Jezus ni zgolj začetnik vsega mikrokozmosa in makrokozmosa; vse to ima tudi v popolni oblasti.

Poleg tega je tudi to, kar je za nas še nevidno, narejeno po Jezusu. Oživil je nebesa z neštetimi bitji, ki jih Sveto pismo imenuje angele. Kakor je vse v Božjem stvarstvu mnogovrstno in hkrati urejeno, tako to velja tudi za nevidni svet, kakor kažejo izrazi prestoli, gospostva, vladarstva in oblasti.

Jezus ni samo Stvarnik, temveč tudi ohranjevalec tega sveta. Vse ima v njem svoj obstoj. Svet po svojem stvarjenju ni ostal prepuščen sam sebi, temveč ga njegova mogočna Beseda nosi in vzdržuje. Tako se nam ni treba bati pred kakšno kozmično katastrofo zaradi kolizije zvezd ali izgoravanja in ohladitve sonca. Jezus vzdržuje svet do svojega ponovnega prihoda. Človek ni nastal pri nobeni loterijski igri, kakor je menil nobelovec Jacques Monod, ampak smo